

עין משפט
גר מצוה

י א ב מ"י פכ"ז מהל' שבת
הל' ח:
י"א ג מ"י שם הלכה ה:
י"ב ד ה טו"ט א"ח ס' מה
ס"ז:

דבינו חננאל

[illegible]

מב:

לא ע"י משיכה. כי שקול מצדאי לגלוי ליכא למתח שמא ימשך
אחר חפצו אללא כשווק מנואי לבראי דמרחיק הספק ממנו
הוא דלמחר בר הווא אין מעלטען אללא כבארע היינו כלפי' (ד) ו' אבראי
לעלטל כי אורחיה וא' לרוק לענין ו' נפרעה במלואה למקום האסור
זה אללא במשיכה מעלטל בכל מקום
לענין זה לא נפרעה במלואה למקום
האסור לה ובענין זה יש בכל גנות
למקן דף פס'. דלסר בר לעלטל טפי
למכרע בכלים דביא לגג אללא דכלים
דגג שרי לעלטל בכל הגגין כרבי
שמעון והוי למקום המותר לו:
ובכלתה מדרו בחצי חצר גרסין.
דחיי שרע שמענין לו.
(ממחתי' דיכ"ד מעברין' (לקמן דף פא).
וא"ת חצר נמי פשיטא דמחיי שרע
ממערע דחקן ביצתו מעברין' (שם)
למחוד שאלמרי נענין לו אלפסי (שם)
שאר' כלתה מדרו במערה דמשמע
דיש לו חיי מערה ואין לומר דהסם
מקריא בכלתה מדרו (בסוף המערה)
דמקראר בגמרא (שם) סוף העיר
למקריא ליה דלא חיי' למערה
אלא כפיהא וכו' ושיך למיגור
טפי בחצר במעברה:

אמר רב הונא היה מודד וכו'.

[illegible]

דבוק מצי למימר וליטעמדיך:

אבל היא דלא שבת באויר מחיצות
מבעוד יום. וא"ת והרי
מספיקה דשבת באויר מחיצות מבעוד
יוום ומוכיח לקמן דפליגי וי"ל דקסבר
מחיצות להבדיל מים עשויים:

וּרְבִי יוֹרָא מֵ"ט לֹא אָמַר כְּרִכְרָה.
פִּירוּשׁ וְיֹסֵר אָפִי בְּהִמְדָּה
וְיֹסֵת מֵאִי קִנְיָה מִהוּל טַעֲמָא דְלִית
לְהוּ לְרִי יְהוֹשֻׁעַ וְרִי עֲקִיבָא מֵאוֹתָן
בְּסוּרָתָא לִית לְהוּ לְדִידֵיהּ דְּהִדְדִי וְרִי
דְלָרִי יְהוֹשֻׁעַ וְרִי עֲקִיבָא יִנְחָא דְלִית
לְהוּ כֻלָּ מִקֹּס שְׁהוּל חוּן לְמַחֲסוּ
דִּיקוֹן וְרִי אֵלֶּךְ דִּי אֲמוּתָא וְלֹא מַסְלֵנִי בִין
דִּיר וְסָהָר וְסָפִינָה אֵלֶּךְ רִכְרָה וְרִי
יֹרָא דְמַסְלֵנִי בִין דִּיר וְסָהָר וְסָפִינָה
בְּעֵי שְׁפִיר מִר אֲמַרִי לֹא אֲמַר כְּמַד
שְׁמַטְעָס זֶה יֵשׁ חֲלָקִי בְּיִינֵיהּ:

גראות כוורדות וקוטמות ואיכא היכר
לאי לא: דלא גורין הילוך דיר וסה
בדנתן ציש פירקין [מא:] ובדיר וסה
המחלוקה דיר וסה אמן הילוך ד

חפציו כרב נחמן ואף על גב דכשבת ב

הבא מיהא כרז נחמן קרימי דלא
 עבד דנאמא: **שני קמקום** הוּא: ולא
היוצא היום. כנון ששעת צדקה. וְ
 יאמרו להו דרר נחמן כלל: **אבל הידי**
שדרי ליה ככל הידיר וספרה ב
מספחים ארבע ומניחם למוק **ארבע**
 כסבל קספיה וקספיה יומא מארבע אל
 וקטו לו ארבע אמות. יפגא חרינא
 וספיה חבולת. וחו לארבע אמות
 וקטו לו ארבע אמות ארבע אמות ארבע
 אמות ארבע אמות ארבע אמות

מי שהוציא והו פרק רביעי עירובין

היה מודד וכו'. הנותן עירובו וכו' ליתקן ממזקס עירובו אלפים וכולתה מדתו בחמי עיר אחרת שעירבו את כולה אי נמי ביו"ט: **שלא**

עבור חסות. אלפים ממזקס עירובו דרגול דכין דלח שבת בחובה לא היה ליה כדי אמרת: **בנאי מטעיל.** בכל העיר האוכל ומי של

עירובו דמזקס דרגול: **אם**

העיר מדרו בחצי העיר
ר כולה ובלבר שלא
גליו במאי משלט
אמר רב הונא לא
רב הונא יהיה מורד
ני חצר אין לו אלא
יש לו חצי חצר
וה דרימא ^ה חרש
בכולה קמ"ל אמר
נא היה מורד ובא
שפת תקרה מותר
מאי טעמא הואיל
הוה רב הונא רב

[illegible]

ואלו חסידים דאידן פלגא: הא נמי פשיטא. דפלגא דבמחן מדתו שרי ללח דמי לשבח דבקעה דהתם חסידא למיחן לטעולוי אפי' דבמחן חסידים משום טעמא דנפרכא דההיא ודאי נפרכא למקום האסור לה שהרי מצינו חסידים הללו לא היו כאן מבעוד יום והיתה חסידא לכל לוח ושהוקפה כשנת והועילו להם כשנחמו לאלפים הועילו לו ולא לחון לאלפים שהן חון מחמומו והאי חון לאלפים לא היה לו שום היתר אלל שום אדם הכך היו מקום האסור ואסור אבל חסיד אין לומר דה מילוק פירא למקום האסור דהא מבעוד יום חדא היא ונהי דאקרי להאי לטעולוי חסידים ע"י זריקא משום שטח חסידים יתכן אבל במחן מדת מחמומו מותר לטעולוי כי אורחיה: מודה לי הווא. אפי' דגור שמה יתכן: הים מורד וכו' וכלהו מדתו ע"י שטח חסידים. כנגד שפת הקיור והבית חון למדתו הוא ובחן שפדן טמל הבית שנשפיר ומלמעלה קיורו וינפרן בית לחסיד שפדניה ללח הוי ביה נפח למקום האסור: מותר לטעול כלל הבית. ע"י זריקא ואפי' דאסור ליתכן למתה דרגילי והכא לא גזרינן שמה יתכן הואיל וחסידים הבית מחמומו כלומר

נקרה וסימן הוא שם בלתי מדויק: **כפאלי**. אי גוריק שמא ימשך
 זו **הילוך דבקעה**. דאין זה מחילות דהם אין לו אלף ד' אמות
 מן מעברד יום כדברע אמות דמין ליה הוילן וזלמון ילא מחמומו:
הילוך. עגון שבת בנקעה ביו"ט הילוך אסור לו יאן לאלפס
 שלא לטול בוריקה חון לאלפס אטו הילוך שמא ימשך אחר
 סבירא לכו כוונתו דהא לרדיווה אע"ג דלא שבת באור מחילות שרי
 בנקעה נמי סבירא לכו כוונתו דהא דשרי ליה אכל משום
 מחילות בנקעה אין לה מחילה הלכך נמי מילתא: **אבל טעול**
 בוריקה חון לאלפס שמא ימשך אחר חפזו דהא חד מקום הוא
 מות ולהכי לא מישתרי בהילוך אבל טעול דזריקה לעולם אימא
 ימשך: **הוילן וזכא**. הוילן לא ספיקה כלברע אמות: **נוטלון**
 אמות לא נקטל ליה ארבע אמות דספיקה כל שעה היא מהלכת
 אמות חס על שאל עמד פסיעה אחת תפין ארבע אמות הלכך לא
 הוא מהלך בתוכה למעברד שהספיקה מחזירתו כל שעה לתוך ארבע
 ובתמתי' אן חילק רבנן קמל'זל פס' שהוא מהלך לגד וז' פס' שהוא
 בלומר כשעוקר ארץ רגלו קודם שיעינה הספיקה מיליתא חון ד' אמות
 חון נכריס חון מתברע אמותיו ומתבטיל לתוך ארבע אמות אחרות
 לר' ירמא: **שנפתו דופני הספיקה**. וביטולו המחילות דרבה ליתא
 על ו' שבת ררבה אין יכול להלך (א) זו ולרבי ירמא שרי:

נבחרים

מסורת הש"ס

(א) לקמן ט: ע"ש, (ב) חזר כיון דדש היה ליהודים, (ג) וברכות (נה: ב') כתב רש"ל מן ה"ג עד ד"ה מודה לי הו"א מפי' אחרים, (ד) כפ"א: נקט, (ו) כפ"א: ונסת, (ז) ממהנימן דכ"ז מעברין וברדייק שם בסוף פרקא אבל כנחש שייך למיגור ב' דילמא אחי לעולמא כיכלה וצניע שישטא ולי"ת חזר כ"י וצ"ב כפ"א: רש"ל.

הגהות הב"ח

(א) גמ' לאו על ידי זרקה
ורב הונא אמר לך לא על
ידי משיכה: (ב) רש"י ד"ה
אימא יס וכו' מותר להלך
ורטלטל (כ אורחיה) תאמי
ונ"כ ק"א אין זה: (ג) ד"ה
אי נמי וכו' אין יכול להלך
לדו: (ד) תוס' דין לא וכו'
כלפי נד דמבראי:

מוסף רש"י

היה מרדד רבא. שנת חזק
לעיר ולא היה ידוע שיש עיר
סמוך לו ותקן נפרק מי
ההיכלאיהו (לקמן מה). הואיל
ולא הייתה כוונתו לך לא יבט
לעיר אלא עד אלפים ממקום
שבתו והתחיל למנות אלפים
ספיעות טיטיות, וכלתה
מדתו ב'. והוא הדין נמי
למנות עירובו חזק לעיר וקנה
שבתה (לד' 10).

בינו חננאל (המשך)

מקטת מחיצות, ומורחלים
אטו חילוק גור, שרלט
אטו חילוק מן גור, ורוב
זוהא דאמא מוחתיה, ורזקן
ממא דילמא כי לא גזרין
ברן ממלאר די אלעזר
כן עזריה גור, ורוב
חילוק דבקע, משיס דר
היקוע שם מקוטת דתור,
ידי רחור חתור, ורוב
אטו קוטא אט קוק. אמר
שילוטא אטו חילוק דר
קוטא אור אמרין גוריה
ממא מישר אור חצני בר
ימי גור, ורוב ירשע ור
עקיב מן ממא משיס
גור, ורוב דילמא משיס
דסברין כי אמרין כל דעיר
אטו דמא דילמא אט דשבת
באורי מחיצות ממזרי
כלא דיקא אט שבת באורי
מחיצות ממזרי כזה הדין נטן
שבתא אט כי אלא רב אומר,
ואט משיס גוריה חילוק
דילמא גור דבקע, וכן
שילוטא אטו חילוק דר
גור, ורוב קא אט דר
התא כי נתן. אמר רב הלכה
סוכת ממלאר בירי סוכה
ספספא ששקלא אט סוכה.
משמאל אטו חילוק סמות
ששפספא לבב ששקלא אט
סוכה. אמר עטמא, ורוב
הא חילול שבת באורי
מחיצות ממזרי מן שתי
הא שיש עזר שבת אט
הספספא, רב חילול אטו חילול
הספספא ששקלא אור ארבע
ומנחתא שוף ארבע, ורוב
לא עק רוב חור ארבע
אטו, אמרין מאי ביימי,
אטו ביימי ששקלא אטו
הספספא, לרבא אטו רב
אטו חור, אטו חור ביימי
ממזרי לספספא, לרבא
באורי מחיצות ממזרי מן
אטו, האי מן דיקן
אטו באורי אט מחיצות
ששקלא אטו חספספא אחרת
אטו חור, אטו חור
אטו חור, אטו חור